

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

II. ÚS 859/2016-7

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí 16. novembra 2016 v senáte zloženom z predsedu Lajosa Mészárosa, zo sudkyne Ľudmily Gajdošíkovej a sudcu Ladislava Orosza (sudca spravodajca) predbežne prerokoval sťažnosť [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ], vo veci namietaného porušenia bližšie neoznačených základných práv uznesením Okresného súdu Trenčín sp. zn. 6 Nt 7/2014 z 20. marca 2015 a uznesením Krajského súdu v Trenčíne sp. zn. 23 Tos 131/2015 z 11. decembra 2015, ako aj postupom, ktorý predchádzal ich vydaniu, a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť [REDAKOVANÉ] o d m i e t a ako podanú oneskorene.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bolo 28. októbra 2016 doručené podanie [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ] [REDAKOVANÉ] (ďalej len „sťažovateľka“), označené ako „*Návrh na začatie konania podľa § 283 ods. 5 Tr. por.*“. Ústavný súd podľa obsahu (v spojení

so svojimi vlastnými zisteniami, pozn.) kvalifikoval podanie sťažovateľky ako sťažnosť podľa čl. 127 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) vo veci namietaného porušenia bližšie neoznačených základných práv uznesením Okresného súdu Trenčín (ďalej len „okresný súd“) sp. zn. 6 Nt 7/2014 z 20. marca 2015 (ďalej aj „napadnuté uznesenie okresného súdu“) a uznesením Krajského súdu v Trenčíne (ďalej len „krajský súd“) sp. zn. 23 Tos 131/2015 z 11. decembra 2015 (ďalej aj „napadnuté uznesenie krajského súdu“), ako aj postupom, ktorý predchádzal ich vydaniu. Napadnuté uznesenia okresného súdu a krajského súdu boli vydané v konaní o návrhu sťažovateľky na obnovu konania v trestnej veci vedenej okresným súdom pod sp. zn. 8 T 108/2010 (ďalej len „návrh na obnovu konania“). Sťažnosť bola daná na poštovú prepravu 25. októbra 2016. Sťažnosť neobsahovala žiadne prílohy.

Z obsahu sťažnosti, ako aj zo zistení ústavného súdu vyplýva, že sťažovateľka bola právoplatne odsúdená rozsudkom krajského súdu z 5. januára 2011 na trest odňatia slobody v trvaní 10 rokov. V roku 2014 podala okresnému súdu návrh na povolenie obnovy konania v jej trestnej veci. Okresný súd uznesením sp. zn. 6 Nt 7/2014 z 20. marca 2015 návrh na obnovu konania zamietol. Proti označenému uzneseniu súdu prvého stupňa sťažovateľka podala sťažnosť, ktorú krajský súd uznesením sp. zn. 23 Tos 131/2015 z 11. decembra 2015 zamietol.

Sťažovateľka tvrdí, že v jej veci konajúce všeobecné súdy neprípustným spôsobom zasiahli do jej základných práv a slobôd tým, že nepodali ústavnému súdu návrh na vyslovenie nesúladu príslušných ustanovení (zrejme, pozn.) Trestného zákona. Na základe skutočností uvedených v sťažnosti sťažovateľka žiada ústavný súd „o začatie konania pred ústavným súdom podľa § 283 ods. 5 Tr. por.“, keďže trest odňatia slobody v trvaní 10 rokov uložený jej v trestnom konaní považuje za neprimerane prísny a neústavný.

II.

Ústavný súd rozhoduje podľa čl. 127 ods. 1 ústavy o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Podľa čl. 140 ústavy podrobnosti o organizácii ústavného súdu, o spôsobe konania pred ním a o postavení jeho sudcov ustanoví zákon.

Ústavný súd návrh na začatie konania predbežne prerokuje podľa § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa a zisťuje, či nie sú dôvody na odmietnutie návrhu podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde.

Podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania návrhy, na prerokovanie ktorých nemá právomoc, návrhy, ktoré nemajú náležitosti predpísané zákonom, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene. Ústavný súd môže odmietnuť aj návrh, ktorý je zjavne neopodstatnený. Ak ústavný súd navrhovateľa na také nedostatky upozornil, uznesenie sa nemusí odôvodniť.

Podľa § 53 ods. 3 zákona o ústavnom súde sťažnosť možno podať v lehote dvoch mesiacov od právoplatnosti rozhodnutia, oznámenia opatrenia alebo upovedomenia o inom zásahu. Táto lehota sa pri opatrení alebo inom zásahu počíta odo dňa, keď sa sťažovateľ mohol o opatrení alebo inom zásahu dozvedieť.

Podľa § 283 ods. 5 Trestného poriadku súd preruší trestné stíhanie aj vtedy, ak sa domnieva, že všeobecne záväzný právny predpis nižšej právnej sily, ktorého použitie je v danej trestnej veci rozhodujúce pre rozhodovanie o vine a treste, je v rozpore so všeobecne záväzným právnym predpisom vyššej právnej sily alebo s medzinárodnou zmluvou, a podá návrh na začatie konania pred ústavným súdom. Nález ústavného súdu je pre súd záväzný.

Keďže sťažnosť neobsahovala žiadne prílohy, ústavný súd zisťoval základné skutočnosti týkajúce sa konania o návrhu sťažovateľky na obnovu konania v jej trestnej veci prostredníctvom okresného súdu.

Zo zistení ústavného súdu vyplynulo, že napadnutým uznesením z 11. decembra 2015 krajský súd zamietol sťažnosť sťažovateľky proti napadnutému uzneseniu okresného súdu, ktorým bol zamietnutý jej návrh na obnovu konania. Napadnuté uznesenie krajského súdu nadobudlo právoplatnosť 11. decembra 2015.

Jednou zo základných podmienok prijatia sťažnosti na ďalšie konanie je jej podanie v lehote ustanovenej v § 53 ods. 3 zákona o ústavnom súde. Táto lehota je dvojmesačná a začína plynúť od právoplatnosti rozhodnutia, oznámenia opatrenia alebo upovedomenia o inom zásahu, pričom pri opatrení alebo inom zásahu sa počíta odo dňa, keď sa sťažovateľ mohol o opatrení alebo inom zásahu dozvedieť. Nedodržanie tejto lehoty je zákonom ustanoveným dôvodom na odmietnutie sťažnosti ako podanej oneskorene (§ 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde). V prípade podania sťažnosti po uplynutí zákonom ustanovenej lehoty neumožňuje zákon o ústavnom súde zmeškanie tejto lehoty odpustiť (pozri napr. IV. ÚS 14/03, I. ÚS 64/03, I. ÚS 188/03).

V nadväznosti na uvedené ústavný súd konštatuje, že sťažnosť sťažovateľky mu bola doručená zjavne po uplynutí lehoty ustanovenej v § 53 ods. 3 zákona o ústavnom súde, ktorá uplynula už 12. februára 2016, pričom sťažnosť bola daná na poštovú prepravu až 25. októbra 2016.

Ústavný súd preto sťažnosť sťažovateľky odmietol pri predbežnom prerokovaní podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde z dôvodu, že bola podaná oneskorene.

Nad rámec uznesenia o odmietnutí sťažnosti ústavný súd konštatuje, že sťažovateľka sa svojou sťažnosťou vo svojej podstate domáha preskúmania súladu bližšie neoznačených ustanovení Trestného zákona s ústavou. V tejto súvislosti ústavný súd uvádza, že sťažovateľka ako fyzická osoba nie je podľa ústavy, ako aj zákona o ústavnom súde oprávnená podať návrh na začatie konania o súlade právnych predpisov s ústavou podľa čl. 125 ods. 1 ústavy, pričom navyše senát ústavného súdu nie je oprávnený v konaní o sťažnosti podľa čl. 127 ods. 1 ústavy námietku nesúladu označených ustanovení zákona s ústavou preskúmať, keďže táto právomoc patrí do pôsobnosti pléna ústavného súdu (čl. 131 ods. 1 ústavy).

Po odmietnutí sťažnosti ako celku bolo už bez právneho dôvodu zaoberať sa ďalšími návrhmi sťažovateľky.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 16. novembra 2016